

Passió i caiguda d'un emperador

Va nèixer en la pobresa, però va arribar a guanyar vint milions de pessetes anuals amb el tràfic de drogues toves, que va introduir a tones a Nord-amèrica. Ara pesa sobre ell una petició de vint anys de presó formulada pel fiscal de Florida, Robert O'Neill. Aquesta és la vida del príncep de la droga.

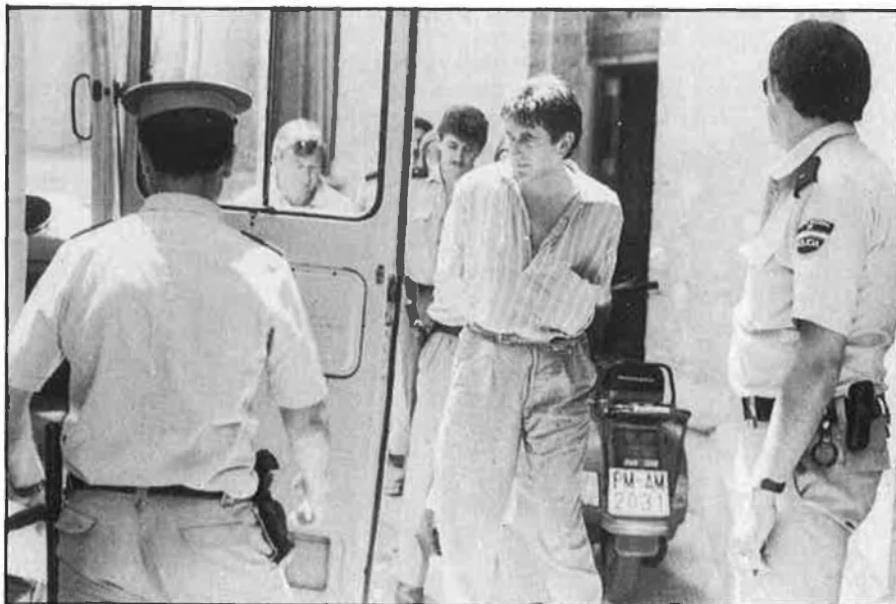
Josep Matas

Dennis Howard Marks, el *rei de la droga*, va fumar el primer cigarret d'herba al campus universitari de Baillo, a Oxford. Dennis estudiava ciències econòmiques, li agradava el *rock and roll*, imitava Elvis Presley i va desistir del LSD després de tastar un àcid i comprovar que els efectes eren «masa forts». Tot i estar considerat el més gran traficant del món d'haixix i marihuana per a la societat britànica, i, en especial, per a la classe mitjana, Dennis Howard Marks s'ha convertit en un *heroi*.

L'economista

Un ídol, la vida del qual es vol portar ara a la gran pantalla. Alguns productors ja s'han interessat en el tema, i han arribat a parlar de l'actor Charles Bronson per a representar Lovato, l'agent de la DEA (Departament d'Antinarçòtics de Nord-amèrica) que més ha treballat per a detenir Howard, mentre que Albert Finney seria qui interpretaria el paper de Dennis Howard Marks.

El *rei de la droga* va nèixer a la xicoteta ciutat de Kenfill Hills, al sud de Gal·les, en una família humil que tre-

La seva detenció obeeïa a ordres de la DEA i Miami.

ballava a les mines. Però el pare de Dennis va ser el primer de la saga dels Marks que va trencar la tradició, i va decidir allistar-se en el Reial Exèrcit Britànic, on arribà a ocupar el càrrec de capità de brigada. La mare de Dennis era institutriu, professió que va influir després de forma notable en la personalitat del *rei de la droga*. Ja de menut, Dennis destacava per sobre de la

resta de companys de col·legi i per això li van concedir una beca que li va permetre estudiar a Oxford la carrera de ciències econòmiques de la facultat de Baillo, famosa per haver tingut entre els seus alumnes distingits primers ministres i secretaris del Regne Unit.

En aquest ambient selecte, Dennis va haver d'enfrontar-se a un menyspreu inicial dels seus nous companys. Però el xic apuntava ja per a ser un extraordinari relacions públiques, i en poc temps es va convertir en l'admiració de totes les xiques que pul·lulaven al seu voltant en el campus, o bé buscant una mica d'herba o, simplement, per estar al seu costat perquè com deien, «mai no saps el que se li acudirà a Dennis, però mai no t'avorreïx». Aquells temps feliços estaven marcats pel moviment dels *roaring xixties*, època del *rock and roll*, minifaldilles moda Mary Quant i, com no, el consum de drogues.

L'imperi de Hong Kong

Dennis compartia amb tots els seus amics els *porros*, però passat un temps va pensar que d'allò podria eixir un gran negoci. Així, va contactar amb John McCann, un estrany personatge, nascut a Irlanda i que sempre es vantava de pertànyer a l'IRA, encara que

Entre les reixes de la presó, Howard espera el judici.

Duel Madrid-EUA

A la presó madrilenya d'Alcalá-Meco Dennis Howard espera el seu propi judici universal. Sobre ell pesen les acusacions de la Drug Enforcement Agency, la polèmica oficina antitràfic nord-americana, i una possible ordre d'extradició que el fiscal de Miami tramita personalment.

J. Matas i I. López

Eren les onze del matí del dia 25 de juliol d'enguany quan dos inspectors de la Policia Judicial de Palma entraven en un xalet ubicat al carrer del Foc, a la barriada de la Vileta, i procedien a la detenció de Dennis Howard Marks, la seua dona, Judith Margareth i un soci de Dennis, Geoffrey Kenion,

tinc res a amargar». I li vaig preguntar per la seua relació amb el narcotràfic, amb John McCann, presumpte membre de l'IRA, i per moltes coses més.

Marks, que des d'aquell dia considere el millor relacions públiques que he conegut mai, és un home fred, calculador, i que, alhora, sabia encobrir la seua mala llet i les seues contrarie-

això no s'ha pogut demostrar mai. Però, el cert és que Dennis i John van treballar junts i introduïren importants carregaments de *cannabis* al Regne Unit. Després, la droga era venuda pels seus amics, o en una botiga que Marks havia instal·lat a la cantonada de Gloucester Street. El negoci estava, aparentment, dedicat a la venda de peces de roba, i el regentaven dues amigues de Dennis, Anna i Belinda.

A part d'aquesta primera experiència, Marks s'adona que el millor és treballar a l'engròs, perquè això facilita el blanqueig dels diners. Així, Dennis Howard implica amb ell advocats i empresaris i dos cunyats seus, un d'aquests director d'una escola a Karachi (Paquistán), i l'altre de Miami. En el negoci estaven ja involucrats directores d'agències de viatge amb delegacions en països asiàtics, i tot l'*imperi legal* s'havia instal·lat ja a Hong Kong perquè així es facilitava el blanqueig dels diners aconseguits amb el narcotràfic.

Un home del M-16

El 1973, un antic company d'estudis de Marks, Hamilton MacMillan, és nomenat membre del servei secret britànic. Hamilton contacta amb Marks i li demana la seua col·laboració per a investigar McCann, i la seua possible vinculació amb l'IRA. Dennis accepta de bon grat i s'inicia així una col·laboració amb el M-16 (departament del servei secret britànic). Però, mesos més tard, Marks és detingut a Amsterdam quan intentava posar en marxa una sucursal d'una agència de viatges com a tapadora per a poder enviar des d'allí droga als Estats Units. Als pocs dies l'alliberen perquè no es pot demostrar res oficialment.

No obstant això, l'empait sobre Dennis Howard continua i el mateix any decideix presentar-se, voluntàriament, davant els jutges britànics. S'inicia el procés i en tot moment Marks nega la seua vinculació amb el narcotràfic. «Treballa per al servei secret britànic», va dir Denir als jutges, i aquesta dada va haver de ser confirmada pels mateixos dirigents del M-16. Marks va passar una temporada a la presó i, quan ix, conta tot el que sap a un escriptor perquè ho explique en un llibre, *Vida de l'alta societat* n'és, si fa no fa, la traducció. En el llibre Dennis intenta menysprear els inspectors de la DEA que, des de feia anys, estaven investigant les seues activitats. En pocs anys l'organització que dirigia Marks va introduir milers i milers de tones d'hàixix a Nord-amèrica. □

La Vileta, xalet de la família Marks a Mallorca.

un britànic resident a Portals Nous i que regentava un luxós restaurant. Al xalet hi eren les tres filles del matrimoni Marks-Margareth, que van quedar sota la tutela d'una germana de Judith.

A primera hora del matí de dimarts tots tres ingressaven a la presó de Palma i, posteriorment, passaren a disposició de l'Audiència Nacional. Cap al migdia vaig tenir l'oportunitat d'entrevistar, sol, Dennis Howard. Primer vaig pensar que el *Marco Polo* de la droga es mostraria refractari, però de seguida vaig entendre que era una apreciació incorrecta. Dennis vestia una camisa ratllada, descordada fins a la panxa, estava despenitent i la seua cara denotava cansament.

Dennis va somriure en veure'm, i les primeres paraules que va pronunciar van ser «pregunta'm tot el que vulgues, no tinc por de parlar perquè tampoc

tats amb un ampli somriure. «És una injustícia el que m'està passant», repetia constantment, «perquè des del 1973 no sé res del narcotràfic i pel que respecta a l'IRA, l'única cosa que puc dir és que vaig estar treballant, durant un temps, amb el servei secret britànic, el M-16».

En definitiva, Howard Marks va donar en tot moment la sensació de seguretat en si mateix, o en els seus advocats, perquè el cert és que després de saber-se la seua detenció va estar atès en tot moment per un lletrat mallorquí, i que l'endemà va fer venir a l'illa un prestigiós advocat de Nord-amèrica.

Passades dues hores em vaig acomiadar de Dennis, i llavors ell em va donar uns dibuixos que havia fet a la cel·la «perquè li'ls dones als meus tres fills, que estan patint molt i són les ún-